

Reserapport WLIC 2022

Karin Jonsson Sandström

Jag fick stipendium av Svenska biblioteksforeningen för att delta i 2022 års upplaga av WLIC, IFLA World Library and Information Congress.

Det var mitt första deltagande på WLIC och jag visste inte heller mycket om IFLA innan, förutom att ha läst några riktlinjer under min utbildning till bibliotekarie samt under våren följt Biblioteksbladets rapportering om den förtroendekris som uppstått kring IFLAs ledning.

Som en förstagsbesökare var den mest omedelbara vinsten med att delta att jag fick lära mig om IFLA som organisation och dess struktur. Första dagen deltog jag i ett öppet möte i "IFLA LGBTQ Users Special Interest Group". Där fick jag höra på inspirerande exempel om olika biblioteks arbeten med HBTQ-frågor samt knöt kontakter. Det bidrog också till bilden av IFLAs struktur i det att jag fick lära mig om hur "Special interest group" skiljer sig från division och kommitté.

Sessionen "Telling the next chapter" och utdelningen av "Pressreaders international marketing award" väckte många tankar om hur vi kommunicerar med och når ut till våra användare. När vi våra målgrupper och i så fall hur? Talaren från tredjepristagaren Chattanooga Library sa att de, efter en intensiv marknadsföringskampanj, ofta fick höra "I didn't know the library did that" och det kan jag känna igen mig i. Det är ofta jag får höra "jaha, jag visste inte att ni erbjöd det" från låntagare. Eller att jag, när jag pratar med bekanta om mitt jobb, märker att deras bild fortfarande är väldigt mycket kvar i biblioteket som bokdistributör.

Biblioteken i australiensiska Yarra berättade om arbetet med att utveckla bibliotekens kommunikation utåt. De jobbade bland annat efter deviserna "lead with the offer, not the brand" och be "un-library-like". Speciellt det sistnämnda kan ju låta lite provocerande, men jag tror det ligger något i att fronta det vi erbjuder och inte bara utropa "kom till biblioteket" eftersom många har en daterad bild av vad biblioteket faktiskt gör. Jag kom hem till Härnösands bibliotek med huvudet fullt av idéer kring marknadsföring och kommunikation.

Jag har arbetat en del med Wikipedia i bibliotekssammanhang och knöt på WLIC internationella kontakter med andra som dels var engagerade wikipedianer (det vill säga skriver på Wikipedia på sin fritid) och dels arbetade med Wikipedia i en bibliotekskontext, samt tog del av spännande sessioner och samtal om hur vi på biblioteken kan arbeta med Wikipedia.

Konferensens sista dag bjöd på studiebesök irländska bibliotek. Jag var på Dalkney Library och på Lexlcon Library. Det förstnämnda är en liten kvartersfilial som nyss bytt lokal till en före detta matbutik, medan Lexlcon library är ett stort bibliotek och kulturcenter som öppnade

2014 och låg i ett för ändamålet byggt mäktigt hus precis vid havet i kustsamhället Dún Laoghaire. Det var intressant med ytterligheterna i att besöka en liten filial och ett stort bibliotek. Intressant var det också att se att de jobbar mycket med tillgänglighet på båda biblioteken. Det syntes i rummet bland annat i form av en publik dator med anpassat tangentbord och styrdon, och att de hade ett så kallat ”magiskt bord” eller Tovertafel, ett interaktivt spel som är utvecklat för dementa och personer med intellektuella funktionsvariationer. När det gäller medier så hade de *dlr Libraries ASC: Autism spectrum collection* – ”a dedicated collection of resources collated with the needs of the autism community in mind”. Resurserna i fråga består till störst del av boktips men även taktila hjälpmedel som viktfiltar, ”fidget”-verktyg med mera. På Härnösands bibliotek har vi precis infört en låda med liknande hjälpmedel på barnavdelningen och det var intressant att se hur något liknande här gjorts i en större skala som ett samarbete mellan flera bibliotek med en gemensam samling av resurser.

Överlag var det så klart väldigt värdefullt att få höra om hur bibliotek runt om i världen “gör bibliotek”. Både genom sessioner och föredrag och i personliga möten. Det ger perspektiv på ens eget arbete. Att märka att många upplever liknande utmaningar men också att andra kan arbeta under helt andra förutsättningar som därmed ger infallsvinklar en själv aldrig tänkt på.

Sammanfattningsvis var WLIC en inspirerande och rolig upplevelse som gav mersmak för internationella erfarenhetsutbyten och IFLAs arbete. Det ska bli intressant att nu följa utvecklingen inom IFLAs utifrån vårens händelser. Det är ju självklart, och otroligt viktigt, att IFLA är en transparent och öppen organisation om den fortsatt ska samla och representera världens bibliotek.